

Lovforslagets § 1, altsaa skal blive staaende som den staaer, har den mig til aldeles bestemt Modstander, og jeg kan heller ikke finde mig fuldstændig tilfredsstillt ved de Vædringsforslag, der ere stillede dertil, skjøndt jeg erkjender, at de søge at komme mig imøde med Hensyn til at fjerne Vanffelighederne. Men Vanffelighederne blive dog ikke fuldstændig hævede derved, thi det bliver navnlig ikke muligt eller i alt Fald bliver det dog meget uvist, hvorvidt det vil blive muligt at faae arronderet de fra ældre Tid henliggende spredte eller iturevne Skove, som faae deres væsentligste Betydning derved, at de blive samlede, hvilket har Betydning ikke alene i climatiff Henseende, men ogsaa med Hensyn til at helde Fred i dem og overhovedet at drage den Nytte af dem, som man skulde kunne fordre. Jeg finder det heller ikke billigt, at man ligeoverfor Feranstaltninger af denne Bestaaffenhed, uden videre klipper mangfoldige Aars Haab og Bestræbelser over, thi man maa ikke glemme, at der kan være Planer, der ere lagte for maaffee over 20—30 Aar siden, men som det ikke har været muligt at realisere, fordi Fæstecontracterne ikke ere udløbne. Saadanne Planer vil man altsaa nu klippe reent bort, saaledes at det bliver umuligt at opnaae en forstandig Ordning. At jeg ikke kan modtage Forslaget under Nr. 2, følger ligefrem deraf, at, hvorvel jeg erkjender, at det ikke er et ligefremt privat Contractforhold, der her er Spørgsmaal om, er der her dog Tale om Forandring af en Tilstand, der knytter sig til private Contracter som sin Forudsætning, og jeg finder ikke, at det Formaal, man her vil naae, er tilstrækkeligt stort til, at man kan give Loven tilkægvirkende Kraft. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4, som et Mindretal i Udvalget har stillet, skal jeg bemærke, at Vedtagelsen af det gjør mig det muligt at gaae ind paa Lovforslagets § 2. Det nævnte Forslag har ganske vist ogsaa sine Betænkeligheder, men her kan jeg dog, i alt Fald erkjende, at der kan være Spørgsmaal om at bevare Fæstejorden ved Siden af Godseierens mulige Dispositioner, og da man ved Vædringsforslaget under Nr. 4 har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens første

Behandling, hvilket for mig er en nødvendig Betingelse for, at jeg overhovedet skal kunne modtage Paragraphen, vil jeg erklære, at med dette Vædringsforslag, der ikke forhindrer mig fra ligeoverfor den hele øvrige Befolkning at kunne gjøre det muligt for den at indrette sig paa en oeconomiff og rigtig Maade, skal jeg ikke sætte nogen Modstand imod § 2; men hvis man ikke vedtager dette Vædringsforslag, er det mig ikke muligt at tage imod Paragraphen. Det vilde efter min Overbeviisning være fuldstændig usforvarligt at hæve det eneste Middel, der endnu er tilbage for at rette paa den lidet fuldstændige Udstykningslovgivning, foruden paa de Ulemper, der kunne flyde af en i sin Tid ueheldig Udskifning. Ved Opgivelsen af dette Middel vilde jeg altsaa gennem en Række af Aar, nemlig 20 Aar, være afflaaren fra at anvende de paagjældende Bestemmelser. — Hvad de Vædringsforslag angaaer, som ere stillede under Nr. 5 og 7 — jeg forbigaaer nemlig Forslaget under Nr. 6 som et ligefremt Redactionsforslag, der ikke skal møde nogen Modsigelse fra min Side — da erkjender jeg ogsaa her, at Udvalgets Mindretal har søgt at komme mig imøde, for at man kunde komme til et Resultat i denne Sag. Men det, som ligeoverfor Vædringsforslaget under Nr. 7 endnu staaer mig iveien, er dette, at der derigjennem admitteres en Udvidelse af Fæsteforpligtelsen, som jeg for mit Vedkommende ikke kan gaae ind paa. Jeg har tilbudt det ærede Udvalg at ville medvirke til at forhindre, at Godsæierne gennem den nuværende Lovgivning benytte deres Omfordelingsret til at unddrage en deel Fæstjord fra Fæsteforpligtelsen. Dette har jeg tilbudt at ville være med til paa en saa fuldstændig Maade, at det ikke engang skulde kunne lykkes Godsæierne gennem flere forffjellige Kunstgreb at unddrage Noget af Fæstejorden fra Fæsteforpligtelsen, men jeg gaer ikke ind paa at udvide Fæsteforpligtelsen til Guse, som multigen maatte blive opførte paa den paagjældende Jord, naar disse Guse forsynes med Beboere, saaledes at de ikke let skulde kunne bruges til atter at drages ind under større Complexer. Saavidt er man istand til at faae mig til at gaae, men tillige at etab-